

زنان یک بار دیگر اثبات کردند که پای ثابت مقاومت هستند

ایستاده ایم

فاطمه بختیاری هر چه رفرش می‌کنم فایده ندارد، بالا نمی‌آید. گوشی ام را می‌گویم، آن قدر عکس خبری و مصاحبه صوتی دارم که دیگر وقتی مهمانی یا تولدی می‌روم، به بقیه می‌گویم: شما عکس بگیرید واسه منم بفرستید؛ گوشیم جا نداره! وقت هایی هم که نرجس، دختر چهار ساله ام گوشی را برمی‌دارد تا بازی کند حساسی شاک می‌شود! «مامان این چه گوشی‌یه که داری! یه بازی هم نمی‌شه باهاش کرد». خیلی وقت ها نشسته‌ام تا صداها و عکس‌ها را پاک کنم. اما هیچ وقت موفق نبوده‌ام! اولی را که گوش می‌کنم، می‌گویم حیف است، حرف‌های کارشناسی خوبی زده، دومی مادر شهیدی است که الان دیگر چشم از این دنیا فرو بسته و به رحمت خدا رفته است، دیگری خانمی کارآفرین است که حالا برای خودش یک پاتولیدکننده کلان شده است و دیگری... همه یک حکایت و یک روایتی دارند که می‌ترسم پاک کنم. با خودم فکر می‌کنم که حتما دوباره یک روز به فایل‌های صوتی و عکس‌های آن‌ها نیاز پیدا می‌کنم؛ البته که تا به حال نیاز پیدا کرده‌ام. نمونه‌اش هم مادر شهید غفاریان؛ مرحومه حاج خانم قاسم خانی. از آن زنان خاص بود. تا فرش زیرپایش را وقف کرده بود. بخشی از دوران جوانی‌اش را به مبارزه با ضد انقلاب گذرانده بود. راستش را بخواهید الان می‌فهمم که وقتی می‌گفت ضد انقلاب می‌آمد و توی زیرزمین خانه بمب دست‌ساز می‌انداخت یعنی چه! من تازه الان فهمیده‌ام که هشت سال جنگ چه بادل یک زن می‌کند؛ بادل یک مادر، یک وقت‌هایی که مامان از بی‌قراری شب‌های عملیات می‌گفت، با خودم می‌گفتم: ای بابا این مامان من نمی‌خواد از خاطرات سی سال پیش دست بردار. اما حالا می‌فهمم که این خاطرات، گم شدن و کم‌رنگ شدن نیستند! راستی شما هم به این چیزها رسیده‌اید؟ الان آن حس و حال کارهای پشت جبهه بهتان دست داده است با همان گوشی که باید التماسش کنم تا بالا بیايد، راه افتادم توی شهر، رفتم سراغ زنان. از آن‌ها پرسیدم از این روزهایی که می‌گذرانند. از کارهایی که می‌کنند و نمی‌کنند. شاید بعضی‌ها برنامه ویژه‌ای نداشتند، ولی پاسخ بعضی دیگر برایم خیلی جالب بود. برای شما هم احتمالا این جور خلایق‌ها جالب باشد.

پویش داریم

آرام محرابی، خواهر شهید مدافع حرم حسین محرابی، از آن خواهران شهیدی است که همیشه فعال بوده و کنشگری اجتماعی داشته است. مهر تأیید این کار تبدیل کردن خانه پدری‌اش به حسینیه‌ای برای زنده نگه داشتن یاد و نام شهدای مدافع حرم و تشکیل کانون خواهران شهدای مدافع حرم است که از سرتاسر ایران عضو فعال دارد. او درباره اینکه چه واکنشی به حملات رژیم کودک‌کش داشته‌اند می‌گوید: ما پویش داریم، پویش «آخرش جنگ با ماست» در این پویش نوجوانان، جوانان، مادران و خانواده‌ها شهدا و تمام کنشگران و فعالان، در حالی که پرچم اسرائیل را پاره می‌کنند، می‌گویند «جنگ را شما شروع کردید، ولی آخر و پایان آن با ماست» از خودشان کلیپ می‌گیرند و برای ما می‌فرستند.

تا الان حدود سی کلیپ آماده کرده و در فضای مجازی نشر داده‌ایم. تمام این کلیپ‌ها را به واسطه گروه‌های

مجازی فعالی که در کانون خواهران شهدا داریم به ۵۲ شهر فرستاده‌ایم. با همین شعار «آخرش جنگ با ماست» بچه‌ها پوستر هم درست کرده‌اند که آن‌ها را هم قرار است توزیع کنیم.

زن‌جیره مهربانی داریم

زینب زمانی از دیگر زنان فعالی است که دانشگاه شهید بهشتی تحصیل کرده است. او در پویش تمام عیار که در حمایت از مردم غزه برگزار شد، نقشی پررنگ داشت و نماینده گروه جهادی مراپبات ایران در استان خراسان از همان زمان شد. البته که به عنوان نماینده در اولین قدم الگوهایش را وسط گذاشت و سپس سود کارگاه تولیدی‌اش را.

او درباره اقداماتی که این روزها در کشور خودمان در پی حمله بی‌خردانه رژیم صهیونیستی انجام شده است می‌گوید: یکی از کارهای ویژه‌ای که انجام شد: قربانی با مشارکت‌های مردمی به نیت سلامتی امام زمان (عج)،

سلامتی رهبر عزیز و پیروزی حق بود. این طرح را با مشارکت مردمی قرار است روز اول محرم نیز اجرا کنیم. طرح دیگر ما زن‌جیره مهربانی معلمان است که در این طرح معلمان عزیز برای ایجاد امید و قوت قلبی در دل دانش‌آموزان با آن‌ها ارتباط برقرار می‌کنند. مثلاً یکی از معلم‌ها برای بچه‌ها نامه نوشته و به آن‌ها قوت قلب داده است. در این طرح خانم معلم‌های جهادی، پیگیر حال بچه‌ها هستند و برای آن‌ها صوت و متن‌های امیدآفرین با هدف تقویت روحیه ملی می‌فرستند. نذر صلوات، ختم صلوات، ختم قرآن و قرائت آن، قرائت دعا‌های صحیفه سجادیه، صدقه دادن و توسل به ائمه اطهار^(ع) برای پیروزی در این نبرد تحمیلی نیز از دیگر برنامه‌های روزانه مادر گروه جهادی مراپبات است.

هدف ما پویش‌های زنانه است. به گفته امام^(ع) نقش زنان از مردان در بسیاری از رخدادها خیلی پررنگ‌تر بوده است و همیشه پیشرو بوده‌اند. خانم‌ها چه در زمان انقلاب و چه در زمان جنگ تحمیلی پیشرو بوده‌اند و باتوجه به این نقش زنان ما از سال ۱۴۰۰ وارد عرصه شدیم.

واکنش حاجیه خانم فاطمه علمي

مادر شهید مهدی منصوری نژاد

معروف به مهدی منصوب به حمله رژیم صهیونیستی

رژیم اشغالگر صهیونیست باید سر جای خود بنشیند

مردم عزیز ایران! ماهشت سال جنگ تحمیلی را پشت سر گذاشته‌ایم. فرزندان ما مانند شیر به میدان جنگ رفتند و مبارزه کردند. الان هم فرزندان ما مانند همان دوران، آماده مبارزه با دشمن هستند. آماده فدا شدن برای ایران و اسلام و گوش به فرمان رهبر معظم انقلاب هستند و پدر و مادرها هم بادل و جان و با افتخار آماده هستند که فرزندان خود را در این راه فدا کنند.

همه ما باید گوش به فرمان رهبر معظم انقلاب اسلامی باشیم و پشت سر ایشان حرکت کنیم. مردم ما باید مانند همیشه همراه رهبر انقلاب اسلامی باشند. دشمنان

ما هیچ غلطی نمی‌توانند بکنند. رژیم اشغالگر قدس اصلاً به حساب نمی‌آید که از آن ترس و واهمه‌ای داشته باشیم. آن‌ها اصلاً انسان نیستند و بویی از انسانیت نبرده‌اند و اگر انسان بودند که این همه کودکان و زنان و مردم بی‌دفاع فلسطین را قتل عام نمی‌کردند. آن‌ها را به کدامین گناه به قتل رساندند؟ رژیم اشغالگر صهیونیست باید سر جای خود بنشیند و بداند که مردم ما ترسی از او ندارند. اگر آمریکای جنایت‌کار پشتیبان رژیم صهیونیستی است، ما خدایی داریم که پشتیبان ما و مردم است. دعای امام عصر^(عج) همراه جوانان ما است.